

Bilag A.

Lov nr. 145 af 12. marts 1918 om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse, som ændret ved lov nr. 181 af 20. maj 1933, lov nr. 65 af 7. marts 1952, lov nr. 180 af 11. juni 1954, lov nr. 182 af 7. juni 1958, lov nr. 213 af 4. juni 1965, og lov nr. 236 af 4. juni 1969.

§ 1. Den stedlige ledelse af foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse påhviler de i § 1 i lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse af 10. maj 1915 ommeldte epidemikommissioner under overtilsyn af de i den nævnte lovs § 2 omhandlede overepidemikommissioner.

§ 2. Enhver læge skal efter regler, som fastsættes af sundhedsstyrelsen, indgive beretning om de tilfælde af tuberkulose i lunge eller strubehoved, som han får under behandling, til kredslægen, i København stadslægen, på det sted, hvor patienten har bopæl eller i mangel af sådan opholder sig. Beretningen affattes på dertil af sundhedsstyrelsen godkendte skemaer, der bl. a. skal indeholde oplysning om patientens navn, alder, stilling og bopæl, og som ved sundhedsstyrelsens foranstaltning bliver at udlevere til lægerne uden betaling.

Det påhviler enhver læge, som får et sådant tilfælde under behandling, at give den syges omgivelser anvisning på de foranstaltninger, som det vil være hensigtsmæssigt at træffe til forhindring af smittes udbredelse.

§ 3. Når en person, der er angrebet af tuberkulose, dør, skal den læge eller de ligsynsmænd, som foretager ligsynet, uopholdeligt anmelde dødsfaldet til kredslægen på dødsstedet, i København stadslægen, der atter underretter epidemikommissionen derom.

§ 4. Epidemikommissionen kan påbyde, at lokaler — udenfor sygehuse eller lignende —, i hvilken en af tuberkulose lidende person har haft ophold, skal renses og desinficeres i overensstemmelse med det af justitsministeriet i henhold til lov om foranstaltninger imod udbredelse af smitsomme sygdomme

givne regulativ, når patienten dør eller flytter derfra, eller når kommissionen i øvrigt måtte finde anledning dertil.

Linned, gang- og sengeklæder, som har været benyttede af en af smittefarlig tuberkulose lidende person, kan ligeledes underkastes rensning og desinfektion og må kun med den behandlende læges tilladelse og ikke imod kredslægens, i København stadslægens, forbud sælges, bortgives, udlånes eller på anden måde overlades andre til benyttelse uden i forvejen at være behørig desinficerede.

§ 5. Kommer epidemikommissionen til kundskab om, at en person, der lider af tuberkulose, lever eller arbejder under sådanne forhold, eller at forholdene i vedkommendes bolig er af en sådan art, at de frembyder en ganske særlig fare for andre med hensyn til smitte, kan den efter nærmere undersøgelse af forholdene tage bestemmelse om, hvilke forholdsregler der vil være at træffe. Vægrer den syge sig ved at efterkomme epidemikommissionens bestemmelser, indstilles disse til afgørelse af overepidemikommissionen. Dog kan der ikke påbydes nogen forholdsregel, som ville medføre, at samlivet mellem ægtefæller mod deres vilje bliver umuligt. De trufne foranstaltninger må ikke ophøre uden kommissionens, eventuelt overepidemikommissionens, samtykke.

§ 6. Ingen kvinde må tage tjeneste som amme, forinden det ved lægeundersøgelse er godtgjort, at hun ikke er lidende af tuberkulose.

Personer, som er lidende af smittefarlig tuberkulose, må ikke have tjeneste ved børnehjem, asyler, vuggestuer og lignende.

§ 7. Forinden et kommunalråd (sundhedskommission) eller et værgeråd meddeler